

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9T/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010073
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Golian PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117010073.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Jánom Golianom PhD., na hlavnom pojednávaní dňa 09. 07. 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Z. B., stíhaného pre zložil obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. Zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a) Tr. Zák. takto

rozhodol:

obžalovaný
Z. B. nar. XX. XX. XXXX
Trvale bytom Z., U. E. Č.. X

sa podľa § 285 písm. c) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokuratúra Okresnej prokuratúry I zo dňa 26.01. 2017, č.k. 4 Pv 151/16/1101 - 27, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 18.01. 2016 v čase okolo 22.30 hod v Bratislave na ulici k Železnej studienke bol kontrolovaný hliadkou Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, OO PZ Karlova Ves, v zložení nstržm. Z. N. a K. R., pričom pri lustrácii hliadky cez operačné stredisko bolo zistené, že osoba obv. Z. B. je v pátraní a preto bude predvedený na príslušné oddelenie, následne počas vykonávania vizuálnej kontroly, zo strany nstržm. Z. N., toho obidvoma rukami sotil do chrbta stojaceho na zemi pri otvorených zadných dverách vozidla, v dôsledku čoho tento spadol dovnútra nákladného priestoru vozidla na podlahu, následne zabuchol dvere na vozidle a tieto uzamkol diaľkovým ovládačom a z miesta utiekol na neznáme miesto,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31. 01. 2017 podal na Okresný súd Bratislava I prokurátor okresnej prokuratúry Bratislava I obžalobu vedenú pod č.k. 4 Pv 151/16/1101 - 27 na obvineného Z. B., ktorou mu kládol za vinu spáchanie prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Samosudca Okresného súdu Bratislava I po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci hlavné pojednávanie a vykonal v predmetnej veci dokazovanie a to výsluchom obžalovaného Z. B., výsluchom poškodeného Z. N.É.D., výsluchom svedkov K. R. a K.

K., ďalej prehratím obrazových záznamov zo zásahu policajnej hliadky a vykonaním listinných dôkazov priestupkového spisu obvineného (č.l. 54 - 96), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 106), odpisu z registra trestov (č.l. 169).

Po takto vykonanom dokazovaní súd rozhodol rozsudkom zo dňa 15. 06. 2017, ktorým uznal obžalovaného Z. B. za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Voči predmetnému rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, po ktorom Krajský súd v Bratislave dňa 15. 11. 2017 uznesením sp. zn. 1To/108/2017 zrušil rozsudok v celom rozsahu pričom nariadil súdu prvého stupňa umožniť prokurátorovi doplniť dokazovanie, ako aj vypočuť majiteľa vozidla, v ktorom došlo k uzavretiu poškodeného. Súd následne opätovne vypočul poškodeného, majiteľa vozidla ako aj vykonal listinné dôkazy v zmysle záväzného pokynu Krajského súdu v Bratislava v zmysle uznesenia 1To/108/2017.

Obžalovaný Z. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 o možnosti vykonať jedno z vyhlásení predpokladaným príslušným ustanovením Trestného poriadku, vykonal vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, písm. a) Tr. por., teda, že sa cíti nevinný zo skutkov, ktoré sa mu kladú obžalobou za vinu. V rámci svojho výsluchu uviedol, že začiatkom roka 2016 asi dňa 17. 01. si požičal dodávku, aby si mohol previesť veci. 18. 01. následne išiel spolu so svojou priateľkou zo Stupavy na smer Patrónka, pričom sa zastavili v McDonalde na jedlo. Následne pokračovali v ceste pričom z dodávky sa uvoľnilo/vypadlo železo, čo drží rezervu. Obžalovaný v danom momente zastavil vozidlo, pričom zistil, že ho súčasne zastavuje aj hliadka PZ. Keďže obžalovaný nemal pri sebe doklady, ktoré hliadka PZ od neho požadovala tento im nadiktoval svoje osobné údaje. Po vykonaní lustrácie mu mala hliadka PZ oznámiť, že bude musieť ísť s nimi, pretože si nepreberá poštu. Na to mal obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia hliadku PZ požiadať, či môže preparkovať svoje vozidlo tak, aby neblokoval cestu na ktorej bolo vozidlo odstavené. Následne na základe pokynu poškodeného otvoril nákladný priestor dodávky, ktorý poškodený skontroloval. Po vykonanej kontrole si poškodený sadol do automobilu obžalovaného a tento presunuli smerom k vojenskej nemocnici. Po zaparkovaní tohto vozidla poškodený mal podľa obžalovaného opätovne požiadať, aby otvoril nákladový priestor vozidla čo aj obžalovaný vykonal. V tom čase sa poškodený presunul do svojho služobného vozidla, pričom obžalovaný nevedel uviesť čo v danom čase poškodený robil, avšak po návrate k dodávke mal poškodený spolu so svietiacim mobilom vstúpiť do dodávky a túto opätovne začal prezerat'. Obžalovaný následne uviedol, že v daný moment spanikáril a zabuchol dvere, aby získal náskok pri úteku. Obžalovaný poprel, že by policajta sotil. Následne v rámci otázok kladených obhajcom obžalovaný uviedol, že policajt mu prikázal otvoriť dvere nákladného priestoru a vstúpil do neho bez dovolenia, pričom v čase keď dodávky vstúpil poškodený druhý krát svedkyňa R. telefonovala. Obžalovaný ďalej uviedol, že predmetná dodávka nemala diaľkové ovládanie, ktorým by sa dala uzamknúť, pričom predmetné vozidlo mal požičané po prvý krát. Zároveň obžalovaný uviedol, že podľa jeho vedomosti je možné nákladový priestor akejkoľvek dodávky otvoriť z vnútra, pričom poprel, že by po zabuchnutí dverí nákladového priestoru dodávky tieto uzamkol.

Svedok - poškodený Z. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ako príslušník hliadky PZ sa v daný večer sa presúval po Lamačskej ceste v smere do centra mesta spolu s kolegyňou, pričom spozoroval dodávku, ktorej sa malo niečo iskrať zo zadnej časti a preto túto dodávku zastavili. Následne išli spolu s kolegyňou kontrolovať vodiča a posádku zastaveného vozidla, pričom vodič mal predložiť iba občiansky preukaz a doklady od motorového vozidla, pričom vodičský preukaz nemal mať pri sebe. Následne mal vodič uviesť, že dodávka je z požičovne z Petržalky. Spolujazdkyňa vodiča poškodenému uviedla, že nemá pri sebe žiadne doklady a nadiktovala svoje osobné údaje. Lustráciu zistili, že vodič kontrolovaného motorového vozidla je v pátraní pre nejakú krádež. Obžalovaný sa ho mal pýtať, či je všetko v poriadku na čo mu poškodený uviedol, že si zrejme nepreberá poštu. Lustráciu následne poškodený spolu s kolegyňou zistil, že spolujazdkyňa obžalovaného je "negatívna". Poškodený ďalej uviedol, že dal otvoriť obžalovanému nákladový priestor dodávky pričom sa ho mal dotazovať, či sa v danom priestore nachádzajú nejaké kradnuté veci, na čo mal obžalovaný uviesť, že to neviem, pretože veci nepatria jemu. Následne mal poškodený obžalované poučiť, že pôjde z hliadkou PZ nakoľko je po ňom vyhlásené pátranie. Poškodený ďalej uviedol, že motorové vozidlo bolo nevyhnutné preparkovať pričom spolujazdkyňa uviedla, že nie je držiteľkou oprávnenia viesť motorové vozidlá a z toho dôvodu preparkovali obžalovaný, poškodený a svedkyňa K.Á. daný automobil spoločne. Následne poškodený uviedol, že opätovne vyzval obžalovaného, aby otvoril nákladový priestor dodávky, pričom na jeho opätovný dopyt, či sa v tomto priestore nachádzajú kradnuté veci mal obžalovaný uviesť, že je to možné. Následne mal kolegyňa zazvoniť telefón, ktorý prijala od operačného pracovníka, na čo následne

odstúpila od zastaveného vozidla, pričom poškodený v tom čase pristúpil pred otvorené dvere (pravé krídlo) nákladového priestoru dodávky, pričom si na schodík pred dverami vyložil nohu. Poškodený ďalej uviedol, že si chcel v tom čase vytiahnuť baterku, keď bol zrazu sotený zo zadu do chrbta na čo mal spadnúť na všetky končatiny do nákladového priestoru dodávky, pričom kým sa stihol postaviť, dvere sa za ním zatvorili. Následne sa vo vnútri postavil na nohy a snažil sa dostať von, pričom dvere boli zamknuté. Po tomto poškodený počul krik kolegyne aby obžalovaný, stál pričom keďže sa dodávka nehýbala snažil sa poškodený dvere nákladového priestoru vykopávať. Dvere mali podľa poškodeného povoliť, až keď kopal vyššie na zámok, po čom došla kolegyňa, ktorá sa snažila dvere otvoriť avšak neúspešne. Následne po niekoľkých ďalších kopancoch sa na dverách vytvorila medzera, cez ktorú bol poškodený spôsobilý sa dostať von z predmetného vozidla. Následne spolu s kolegyňou telefonovali na operačné, aby poslali na miesto čo najviac hliadok a aj psovoda, keďže mal obžalovaný na mieste zanechať svoju tenisku. Pri hľadaní obžalovaného tohto aj na cca 30 m zbadali, ale následne sa im stratil. K svojmu vstupu do nákladového priestoru dodávky poškodený uviedol, že mal právo takýmto spôsobom postupovať a to podľa zákona o policajnom zbore. Poškodený tiež uviedol, že bol za realizáciu služobného zásahu v tomto prípade disciplinárne postihnutý.

Pri opätovnom výsluchu poškodený uviedol, že sa snažil dvere po jeho sotení do nákladového priestoru dodávky boli uzamknuté, snažil sa ich otvoriť pričom uviedol, že jeho otec vlastní autoservis a má vedomosť, ako sa takéto vozidlá otvárajú aj z vnútorného priestoru pričom toto vozidlo nebolo možné pomocou kľučky a zariadení určených na otváranie priestoru z vnútra otvoriť.

Svedok K. R. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ako príslušník hliadky PZ sa v daný večer sa presúvala po Lamačskej ceste v smere do centra mesta spolu s kolegom, pričom spozorovali dodávku, ktorej sa malo niečo iskriť zo zadnej časti a preto túto dodávku zastavili. V zastavenom vozidle sa podľa svedkyne nachádzali muž a žena, pričom vozidlo viedol muž. Následne boli podľa svedkyne obe osoby požiadané o predloženie dokladov totožnosti a vodiča aj o vodičský preukaz a doklad od vozidla, pričom svedkyňa uviedla, že ani jedna z osôb nemala pri sebe občiansky preukaz. Následnou lustráciou vodiča cez operačného pracovníka svedkyňa zistila, že je vodič v pátraní, pričom svedkyňa uviedla, že o predmetnej skutočnosti vodiča poučila a zároveň ho poučila o skutočnosti, že bude eskortovaný na obvodné oddelenie PZ v Karlovej Vsi. Následne svedkyňa uviedla, že boli spolu s kolegom požiadaní, aby mohol vodič preparkovať vozidlo nakoľko zastal na zastávke MHD, čo mu bolo umožnené za prítomnosti poškodeného v preparkovanom vozidle. Následne poškodený vyzval vodiča, aby otvoril nákladový priestor, pričom tento tak aj vykonal. Následne sa mal poškodený pýtať vodiča, čo sú to za veci, ktoré sú uložené v nákladovom priestore, pričom tento mal uviesť, že sa jedná o jeho osobné veci. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej zazvonil v tom momente mobilný telefón, pričom odstúpila od prítomných osôb pozdĺž dodávky z dôvodu, že jej volal operatívca z OKP a nechcela, aby ostatné osoby počuli obsah tohto telefonátu. Poškodený zostal pred nákladovou časťou dodávky. Svedkyňa, ako odstúpila od vozidla následne počula, ako sa dvere nákladového priestoru zavreli a počula obžalovaného zvoľať "utekajú" po čom zistila, že poškodený sa pred dodávkou nenachádza, z dodávky sa ozýva buchot a obžalovaný spolu so svedkyňou K. od dodávky utekajú. Bežali smerom na Železnú studienku kde obžalovaný vyskočil na plot po čom sa svedkyňa rozhodla, že nebude ďalej riskovať a vrátila sa späť k dodávke. Svedkyňa R. nevedela uviesť, či poškodený vstúpil do dodávky dobrovoľne, alebo nie, pretože túto okolnosť nevidela.

Svedok K. K. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať z dôvodov uvedených v § 130 ods. 2 Tr. por. Vzhľadom na uvedenú okolnosť bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, ktorá bola vykonaná v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. S uvedeným postupom súhlasil aj prokurátor, aj obhajca. Z prečítanej výpovede súd zistil, že v daný večer mala hliadka PZ zastaviť vozidlo vedené obžalovaným, pričom si aj od svedkyne K. hliadka vypýtala doklad totožnosti, ktorý táto nemala pri sebe a nadiktovala hliadke svoje osobné údaje. Následne po preparkovaní dodávky sa mal ísť poškodený dobrovoľne pozrieť do nákladového priestoru dodávky pričom sa zatvorili dvere na po čom svedkyňa spanikárila a utiekla z miesta. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že osobou, ktorá zatvorila dvere dodávky bol obžalovaný Z. B., avšak nevidela, že by obžalovaný poškodeného do dodávky strčil. V danom čase sa mala zasahujúca svedkyňa R. pohybovať pozdĺž vozidla.

Svedok Z. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že požičal na žiadosť obžalovanému tomuto požičal dodávku, keďže sa touto činnosťou živil. Keď sa následne na výzvu príslušníkov policajného zboru dostavil, aby si prevzal vozidlo tak toto malo vypáčené zadné dvere. Automobil bol v tom čase v Pezinku.

Svedok následne uviedol, že predmetné vozidlo zakúpil tesne pred skutkom a samotné vozidlo malo vymenené zadné dvere pričom tieto boli z vozidla Citroen Jumper, avšak svedok nevedel vysvetliť z akého dôvodu tomu tak bolo.

Vykonaním dôkazu prehratím obrazových záznamov zo zásahu policajnej hliadky súd zistil, že je na dátovom nosiči zaznamenaná rozhodná časť deja, pri ktorom došlo k spáchaniu skutkov, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu. Prvá časť záznamu zobrazuje celý zásah príslušníkov PZ tak, že sníma zároveň aj nákladný priestor dodávky. Následne po preparkovaní vozidla je možné zo záznamu identifikovať pohyb príslušníkov PZ, ako aj útek obžalovaného z miesta činu po uzavretí predmetných dverí. Rovnako je zo záberu zrejme následné neúspešné prenasledovanie páchatel'a svedkyňou R.. Počas tohto času je rovnako zo záznamu zrejme, že poškodený, ktorý sa v tom čase nachádzal vo vnútri dodávky sa snaží dostať z tejto von a to na základe drobných pohybov dodávky (zrejme úderov poškodeného, ktorý sa snažil vykopnúť dvere). Následne je zo záznamu zrejme, že ani vracajúca sa príslušníčka PZ - svedkyňa R. nedokázala dvere otvoriť.

Oboznámením sa s priestupkovým spisom (č.l. 54 - 96 súdneho spisu) bolo zistené, že sa vo veci obžalovaného vedie aj priestupkové konanie za vedenie osobného motorového vozidla bez vodičského oprávnenia.

Vykonaním listinného dôkazu výpisom z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 241) bolo zistené, že obžalovaný bol 27 - krát priestupkovo postihnutý a to prevažne na úseku cestnej dopravy, ako aj priestupky proti majetku.

Vykonaním listinného dôkazu odpisu z registra trestov (č. l. 238) bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 7 - krát súdne trestaný, pričom mu doposiaľ boli vymeriavané slovenskými súdmi podmienené tresty odňatia slobody. Zároveň vykonaním tohto dôkazu súd zistil, že bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Pezinok sp zn. 38T 28/2015, pričom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23. 09. 2015 a bol vymeraný trest odňatia slobody vo výmere 1 roku, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 23. 09. 2017.

Vykonaním listinného dôkazu technická špecifikácia automobilu Peugeot (č.l. 187) bolo zistené, že automobil Peugeot bol v základnej výbave bez alarmu a ochrany pred krádežou a s ovládaním na diaľkové ovládanie.

Súd odmietol podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonanie dôkazu a to pribratie znalca z odvetvia grafická diagnostika, nakoľko tento mal preukazovať skutočnosť, ktorú sa podarilo zistiť už skôr navrhnutými a vykonanými dôkazmi, znalca z odboru dopravné stroje a zariadenia nakoľko sa jednalo o skutočnosť nepodstatnú pre rozhodnutie vo veci a dopyt na importéra vozidiel zn. Peugeot, nakoľko sa jednalo o skutočnosť nepodstatnú pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. Kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) z osobitného motívu,
- c) ako verejný činiteľ,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 139 ods. 1 písm. h) sa chránenou osobou rozumie verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona,

Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel samosudca okresného súdu k nasledovným záverom. Z výpovedí obžalovaného a svedkov je nespochybniteľné, že v rozhodný deň poškodený spolu s kolegyňou (svedkyňou R.) zastavili osobné motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný spolu so svedkyňou K.. Obžalovaný od počiatku vedel, že poškodený je policajtom vykonávajúcim služobný

zásah. Rovnako má súd za jednoznačne preukázané, že v rozhodný moment (teda pred zavretím dverí dodávky) stáli pred nákladným priestorom motorového vozidla Peugeot obžalovaný, poškodený a svedkyňa K.Á.. Svedkyňa R. bola evidentne pri bočnej strane vozidla (čo vyplynulo okrem výpovedí aj z prehraného kamerového záznamu) a nevidela rozhodnú časť - teda ako sa poškodený dostal do nákladného priestoru osobného motorového vozidla Peugeot. Z hľadiska skutkových zistení sa prokuratúre nepodarilo v konaní pred súdom preukázať, že bol poškodený do nákladového priestoru vozidla sotený obžalovaným. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z výpovedí obžalovaného a svedkov a nie je zrejmá ani z prehraného kamerového záznamu. Súd v tomto smere považuje za pravdepodobnejšie, že poškodený vstúpil do nákladového priestoru vozidla Peugeot dobrovoľne, tak ako to už vykonal v prvej časti zásahu čo je zrejmé z prehraného kamerového záznamu. Zároveň z prehraného záznamu je zrejmé, že bezprostredne pred zabuchnutím dverí nákladového priestoru došlo k horizontálnemu pohybu vozidla, čo nasvedčuje tomu, že poškodený v tom čase dobrovoľne a opätovne vstúpil do vozidla. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že verzia zo sotením do nákladového priestoru bola prezentovaná výhradne poškodeným, pričom obžalovaný túto skutočnosť poprel, svedkyňa K.Á. rovnako vo svojej výpovedi v prípravnom konaní poprela, že obžalovaný poškodeného sotil. Svedkyňa R. navyše incident nevidela. Za týchto okolností súd vyložil uvedenú skutočnosť v zmysle zásady „in dubio, pro reo“ pretože sa prokurátorovi nepodarilo preukázať, že bol poškodený do vozidla sotený. Na základe týchto zistení súd pristúpil zmene skutkovej vety a to v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania, ako ja k zmene právnej kvalifikácie, kedy súd vypustil skutok útoku na verejného činiteľa, nakoľko sa tento nepodarilo preukázať.

Z hľadiska obmedzovania osobnej slobody, ako druhej časti právnej kvalifikácie skutku súd zistil a ustáli nasledovný stav. Je nepochybné a preukázané, že v čase zavretia dverí nákladového priestoru dodávky sa poškodený nachádzal v jej vnútri (skutočnosť vyplýva z výpovedí obžalovaného, poškodeného a svedkyne K.). Je rovnako nepochybné, že osobou, ktorá zatvorila dvere dodávky bol práve obžalovaný Z. B. (uvedená skutočnosť vyplýva z výpovedí obžalovaného a svedkyne K.). Rovnako súd považuje za nepochybné, že sa dvere nákladového priestoru dodávky po ich uzavretí nedali otvoriť (uvedená skutočnosť vyplýva z výpovedí poškodeného a svedkyne R., ktorá sa k vozidlu vrátila, ale nedokázala dvere otvoriť). A v neposlednom rade je nepochybné, že po uzavretí dverí nákladového priestoru, v ktorom sa nachádzal poškodený, obžalovaný z miesta činu ušiel. Súd teda zameral svoju pozornosť na skutočnosť, či uvedené skutkové zistenia je možné právne kvalifikovať, ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., ako skutok spáchaný na chránenej osobe.

Z hľadiska právnej kvalifikácie spáchania skutku na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. má súd za absolútne preukázané, že obžalovaný vedel, že poškodený je policajtom, ktorý vykonáva právomoc na základe zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a teda, že je verejným činiteľom. Poškodený vykonával zásah spolu s kolegyňou na služobnom (a označenom) motorovom vozidle, pričom mal oblečenú predpísanú uniformu, čo jednoznačne preukazuje, že obžalovaný musel vedieť a vedel, že v nákladovom priestore dodávky zatvára policajta.

Následne sa súd zaoberal otázkou, či je možné uzavretie a uzamknutie nákladového priestoru dodávky považovať za zločin obmedzovania osobnej slobody. K tejto skutočnosti súd v prvom rade poznamenáva, že nie je žiadnym predpisom definovaná doba obmedzenia osobnej slobody, ktorá musí byť naplnená, ale táto skutočnosť musí byť vyvedená a zrejmá z konkrétnych okolností toho, ktorého prípadu. Pod obmedzením osobnej slobody je potrebné vnímať taký zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje a obmedzuje voľný pohyb osoby a zároveň sa mu zabraňuje sa o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Nie je pritom rozhodná dĺžka obmedzenia a môže ísť aj o obmedzenie na krátky čas a to napríklad uzavretím osoby v budove, držaním v náručí, zabránením vystúpiť z dopravného prostriedku, alebo ako v tomto priestore uzavretím v automobile. Z hľadiska subjektívnej stránky predmetného trestného činu sa vyžaduje preukázať úmyselné zavinenie.

Z hľadiska zavinenia má súd za preukázané, že obžalovaný úmyselne uzatvoril nákladový priestor dodávky. Samotný obžalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že tak vykonal preto, aby získal pred poškodeným náskok pri úteku (č.l. 154), teda jeho úmyslom bolo obmedziť poškodeného na osobnej slobode čo i len na krátku chvíľu a to z dôvodu, aby získal obžalovaný náskok pri úteku, keďže si bol na základe predchádzajúceho skutkového deja vedomý, že bude zadržaný hliadkou polície z dôvodu, že je na jeho osobu vydaný príkaz na zatknutie. Po vykonanom dokazovaní po vrátení veci však Krajským súdom v Bratislave však Okresný súd konštatuje, že sa nepodarilo prokurátorovi na hlavnom

pojednávani preukázať, že to bol práve obžalovaný, kto uzamkol poškodeného v nákladovom priestore. V tomto kontexte súd poznamenáva na nedostatok v zabezpečení dôkazov v rámci prípravného konania z hľadiska vykonania ohliadky miesta činu, kedy nevykonaním tohto úkonu nie je možné vylúčiť verziu obžalovaného, že predmetný automobil neuzamkol. V zásade totožné konštatovanie je možné vyvodiť aj o nevykonaní prípadného vyšetrovacieho pokusu podľa § 157 Tr. por., ktorým by bolo možné potvrdiť/vyvrátiť možnosť otvorenia nákladového priestoru poškodeným po jeho uzatvorení. Zodpovedanie predmetnej otázky predstavuje kľúčovú okolnosť či je možné obžalovanému pričítať za vinu nemožnosť poškodeného otvoriť nákladový priestor vozidla v ktorom ho preukázateľne obvinený uzavrel. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že sa nepodarilo prokurátorovi preukázať naplnenie objektívnej stránky zločinu obmedzovania osobnej slobody.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že sa podľa názoru súdu prvého stupňa podarilo preukázať naplnenie objektívnej stránky trestného činu obmedzovania osobnej slobody. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že sa v konaní pred súdom preukázalo, že dvere po ich uzavretí obžalovaným nebolo možné riadnym spôsobom otvoriť. Uvedená skutočnosť je zrejماً nie len z výpovede poškodeného, ktorý jednoznačne uviedol, že dvere sa mu nepodarilo otvoriť kľučkou vo vnútri priestoru. Táto skutočnosť bola rovnako preukázaná aj výpoveďou svedkyne R., ktorá po návrate k dodávke po tom, ako neúspešne naháňala obžalovaného a svedkyňu K., nedokázala dvere otvoriť ani z vonkajšej strany, čo jednoznačne preukazuje, že tieto boli uzamknuté. Súd v tomto smere neuveril obhajobe obžalovaného, že predmetné dvere nebolo možné otvoriť z dôvodu ich poškodenia zo strany poškodeného, ktorý mal do dverí kopat' a búšiť. Súd považuje za nereálne, aby fyzickou silou človeka bolo možné dosiahnuť taký stav zablokovania dverí, že by sa nedali vôbec otvoriť a to najmä v relatívne krátkom časovom období.

Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že aj samotné zabuchnutie dverí dodávky v prípade aj bez ich uzamknutia je možné považovať za naplnenie objektívnej stránky obmedzovania osobnej slobody. Z vykonaného dokazovania je zrejماً, že predmetný nákladový priestor dodávky nemá žiadne okná a po zabuchnutí dverí bol poškodený v nákladovom priestore cudzieho motorového vozidla bez znalostí, kde sa môžu nachádzať otváracie mechanizmy vozidla a bez prirodzeného zdroja svetla. Súd v tomto kontexte konštatuje, že nie je možné od kohokoľvek rozumne požadovať, aby sa vedel zorientoval' v priestore cudzieho motorového vozidla, bez osvetlenia tak, aby táto osoba vedela, kde sa nachádzajú ovládacie prvky vozidla tak aby sa mohla dostať z neho von a to najmä v prípade, ak sa v takomto priestore nachádza nedobrovoľne. Na viac, ak by aj poškodený automobil v krátkom čase otvoril (čo sa nestalo) nastal následok, ktorý obžalovaný predpokladal - teda, že mal dostatok času na realizáciu svojho útoku, čím jednoznačne došlo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu obmedzenia osobnej slobody.

Súd teda rešpektujúc ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný názorom Krajského súdu v Bratislave uzatvára, že je nutné poukázať na to, že v prípravnom konaní bolo opomenuté zabezpečenie dôkazov ohliadky miesta činu, fotodokumentácie, eventuálne skúmanie mechanizmu zámku vozidla, či bol tento funkčný na oboch dverách vozidla a či nedošlo k poškodeniu zadného zámku na zadných dverách práve spôsobením násillia, ktoré mohlo znefunkčniť zámok. Čo sa týka odlišných zadných dverí na vozidle. Majiteľ vozidla uviedol, že sa jedná o vozidlo Peugeot Boxer. Toto tvrdenie potvrdil aj autorizovaný predajca Peugeot. Nevedel vysvetliť prečo malo vozidlo zadné dvere z vozidla Citroen Jumper. Tento údaj je však pre potreby trestného konania nepodstatný. Svedok poškodený nepreukázal, že ho obžalovaný sotil do dodávky. Z priloženého videozáznamu to nemožno vyhodnotiť. Svedkyňa K. R. nevidela sotenie do dodávky lebo v tom čase telefonovala a bola ďaleko od dodávky. Svedkyňa K. K.Á. poprela, že by obžalovaný sotil poškodeného do dodávky. V tomto prípade sa teda jedná o tvrdenie obžalovaného proti tvrdeniu poškodeného. Rovnako sa žiadnym relevantným spôsobom nepodarilo preukázať, že by to bol práve obžalovaný, kto uzamkol nákladový priestor dodávky, pričom túto okolnosť nie je možné prezumovať, avšak musí byť bez najmenších pochybností preukázaná.

Vzhľadom na uvedené okolnosti súd uzatvára, že sa síce podarilo preukázať, že to bol obžalovaný kto zatvoril zadné dvere na nákladovom priestore dodávky, pričom sa tiež podarilo preukázať, že tieto dvere sa nedali mechanizmami na to slúžiacimi (teda kľučkou) otvoriť, avšak nepodarilo sa bez najmenších pochybností preukázať, že tento stav spôsobil obžalovaný Z. B. a to napriek konštatovaniu, že sa na mieste nenachádzala iná osoba, ktorá by mala záujem a v zásade aj motív obmedziť na osobnej slobode zasahujúceho príslušníka policajného zboru, ktorý (síce značne neštandardným spôsobom) realizoval

príkaz na zatknutie obžalovaného Z. B.. V každom prípade sa jedná iba o úvahu a predpoklad, o ktorý nie je možné bez rozumných pochybností oprieť výrok o vine obžalovaného.

Teda vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti a po starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, dospel súd k záveru, že nie je možné dokázať, že skutok spáchal obžalovaný. Neboli vykonané všetky potrebné dôkazy v štádiu prípravného konania. Vykonané dôkazy nie sú dostatočné aby mohli viesť k rozhodnutiu o vine obžalovaného nakoľko sa podarilo preukázať iba obmedzenie osobnej slobody poškodeného, avšak vykonané dôkazy nepostačujú na vyvodenie záveru, že tento stav spôsobil obžalovaný Z. B..

Vzhľadom k vyššie vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že celé predmetné dokazovanie na hlavnom pojednávaní smerovalo k tomu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, preto ho s poukazom na ustanovenie § 285 písm. c) Tr. poriadku spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na základe vyššie uvedených okolností Okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave.

rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1, Trestného poriadku.